

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) תום' ד"ה המתרגם
וכי' והמוסיף עליו
דמתרגם ומזו:

מוסף תוספות

א. מקלעת שער הנשים.
רשי חנינה ד.

תום' ר"י הזקן

מחלוקת בשבת ממון. א
היה דא דמראה חסד
הוא דא אצל משנת
יוחנן. אהרלה שילוח
דא וקבל יד קרשין
ספוליו אסארי יד שוה
דא וזמא דא אדא, סול
רש מודה דקפידא דא
שון קעצ נעצ נא ארס
סאן צורין וזמא דא
גדול מהם ספמנהא
עליהם. נעצל דא
מדות ורגל איהו צפיה.
שקרא. כל החרזה
בערתי. אבא דחסד
חרצה שנקלה. כנא
נעצה ערם שומא כ.
א (אחרה) (סחדי)
כל דא. מחסא. מה
המקום ומשנת דא
מסויף מחרצה.
ידיד. כל אקולוס
ספיר דאדאס כמריה. א
א ושם סכל דא חרצה
שנחמרה וזמא
רסוד. קרא. שפיר ויד
עשרים וארבע בקדוק.
הלות. משא. מדרש.
יוחן דאסר. כנא.
ולחמא חרזיק דא
רבה דר יוחן. ועוד דא
אסיפק (ולחמא) כנא
הוא משנה אלא חשיבין
תורה. אלא חנא שמש
ולחמא דא חרזה.

האיש מקדש פרק שני קידושין

גט פשוט. העשויו בעין שלנו: **עדיו פסוקו.** חתמו הכתוב: **מקורס.** ההם מפרש לה בצבא תבאר שחקמורו להנים שאין יכולין להחזיר בגרושומיהן וכשהיו כועסין הולכין אל הסופר דממהר לכתוב גט ונותנו לה ומהמחרת לאחר מכן קטל כל מקורס שיש בו טורח לעשותו ואחרי הכי מייחבא עמה. מניח בראש

גַּם פְּשׁוּט עֲדִיו מְתוּכּוּ מְקוּשֶׁר עֲדִיו מֵאֲחֹרָיו ¹⁶
 "פְּשׁוּט שִׁכְתְּבוּ עֲדִיו מֵאֲחֹרָיו וּמְקוּשֶׁר שִׁכְתְּבוּ
 עֲדִיו מְתוּכּוּ שְׁנֵיהֶם פְּסוּלִים ר' הֵינָא בֶן
 גַּמְלִיאֵל אָמַר מְקוּשֶׁר שִׁכְתְּבוּ עֲדִיו מְתוּכּוּ
 כִּשְׁר שִׁיכּוּל לַעֲשׂוֹתוֹ פְּשׁוּט רַבִּן שִׁמְעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אָמַר הֵכָל כִּמְתָנָה מְדֻמְיָנָה וְהוֹיִן
 בָּהּ וְתָנָא קָמָא לֵיהּ מְתָנָה הַמְדִּינָה
 וְאָמַר ¹⁷רַב אֲשִׁי בִּאתְרָא דְנִהְיִי כַּפְשׁוּט
 וְעֵבֶד לִיהּ מְקוּשֶׁר א"נ בִּאתְרָא דְנִהְיִי
 בְּמְקוּשֶׁר וְעֵבֶד לִיהּ פְּשׁוּט כּוּלִי עֵלְמָא לֹא
 פְּלִיגִי דּוּדַאי קְפִידָא כִּי פְּלִיגִי בִּאתְרָא דְנִהְיִי
 בֶּן כַּפְשׁוּט בֶּן בְּמְקוּשֶׁר וְאָמַר לִיהּ עֵבֶד לִי
 פְּשׁוּט וְאֵלּוּ וְעֵבֶד לִיהּ מְקוּשֶׁר מִר סָבֵר
 קְפִידָא וְמִר סָבֵר ¹⁸לִיהּ מְקוֹם הוּא לֹא ר' אֲמַר
 אֲלַעְזָר ¹⁹דִּתְנִן הָאֵשֶׁשׁ שְׁאִמְרָה הִתְקַבֵּל לִי
 גִּיטִי מִמְּקוֹם פְּלוּגִי וְקִבֵּל לִי גִיטָה מִמְּקוֹם
 אַחֵר פְּסוּל וְרַבִּי אֲלַעְזָר מְבַשֵּׁיר אֲלֵמָא קִסְבֵּר
 מֵרָאָה מְקוֹם הוּא לֹא אָמַר עוֹלָא מִחֻלּוּקָתָא
 כִּשְׁבַח מִמּוֹן אֲבָל כִּשְׁבַח יוֹחֲסִין דְּרַבִּי הֵכָל
 אֵינָהּ מְקוֹדֶשֶׁת מֵאִי מְסַמָּא ²⁰מִסָּנֵא דְרַב
 מְבַרְעָאִי לֹא כִּיעֵנָא תְּנִינָא נְמִי הֵכָל מוֹדֵה
 ר' שִׁמְעוֹן אִם הִטְעָה לִשְׁבַח יוֹחֲסִים אֵינָהּ
 מְקוֹדֶשֶׁת אָמַר רַב אֲשִׁי מִתְּנִיתִין נְמִי דִּיקָא
 דִּקְתִּין ²¹ע"מ שְׁאֵנִי כֶּהֱן וְנִמְצָא לִי לֹא וְנִמְצָא
 כֶּהֱן נִתֵּן וְנִמְצָא מִמּוֹד מִמּוֹד וְנִמְצָא נִתֵּן וְלֹא
 פְּלִיגִי ר' שִׁמְעוֹן מִתְּקִיף לֵהּ מִדְּרַב רַב אֲשִׁי אֲלֵא
 דִּקְתִּין ²²ע"מ שִׁישׁ לִי בֵּת אֹשְׁפָחָה מְגוֹדֶלֶת
 וְאֵין לִי עַל מִנֵּת שְׁאֵין לִי וִישׁ לִי דִּרְשֵׁב מִמּוֹן
 הוּא הֵכָל נְמִי דֵּלֵא פְּלִיגִי אֲלֵא פְּלִיגִי בְּרִישָׁא

וה'ה' לסיפא הכא נמי פליג ברישא וה'ה' ואירי רשבא ממוס' פליג ברישא והוא הר הוא אם איהא דפליג נתני איבעית אימא הכ מאי מגודלת גרולה ממש מאי מגודלת לי דשקלה מילי מינאי ואולא נדיא קמי שיני קריינא כיון שקרא שלשה פסוקים בבית הכנסת יעד שקרא ויתרגם יתרגם מועתיה והתניא כצורתו זה בדאי והמוסרף עליו הרי זה יתרגום דירן והני מילי דא"ל קריינ' האבל אמר נביאי וכתובי בדיוקא על מנת שאני שונה חזו תורה מיתכי איזו דרא משנה ר' מאיר אומר

מז.

א (ומי פיד מלל גירושן
הלכה ככ טושטע ארבע
סימן קל טעף ד:
צב ב מיי פיד מלל
גירושן הלכה לה
סמך עשר: טושטע ארבע
סימן קמא טעף מט:
צג ג ד ה מיי פיד מלל
ארבעה הל' ד טושטע
ארבע סימן לה טעף סה:
צד ו זין ט טור שריע
סס טעף טו:

מוסף ראשון

[illegible]

שיבול לעשותו פשוט. פי' בקווערס איז ממש שיש איר צוין שיטה לעשה כפשוטו אין לחוש שיש קופרסיר הדרכה אליינס אומאיינס לסדר כתיבתו ומניחן איר צוין השיטות ונראה דאס"י יש חלק הדרכה אין לחוש ואע"ג דגמ קורט פסולין לא מיקרי קרן אלץ כשיטות של חלק טפי מן העדים החתומים צו אלץ אס"י עדים החתומים צו שיטות של חלק לא מיקרי קרן: **מאי** מגדלת גרסתא פי' הקווערס חשבה ומחוק שהיא חשבה צעני האנשים דבריה מקובלים ורבינו עמרם פי' מגדלת שער כמו מגדל שער כנ"ל (חגיגה דף ד':) ומחוק שהולכת במידת לבדי לקלוט מספרת כל הדברים ממנה:

המתרגם פסוק בצורתו. פירש
כמשמעותו כגון לא
תענה על ריב מתרגם לא תסביר
על דינא הרי זה דלוי לדרבנא
מזהו הוא להוויא הדין לאורא אלא
הכי מתרגם לא תמנהגו לאלא
למאן דתמנהג מיין דמנהג והמקום
עלוי פ"י בקוטרס שבא לימור הויל
ויתן רשות להסוף אוסוף אני
כלל מזה שאלה הרי זה מתק
פירוש שמוקם לא השם משנה את
דבריו ואונקלוס שהסוף לא מעתה
הסוף שהרי כסיוי יתן התרגום
(ש) ששנחמ וחור יסדו דלמחר במילה
(ג. ד.) ורציו הנחל פירש (א) התרגם
פסוק בצורתו כגון ויראו את אלחי
ישראל (שמות מד) דמתרגם וחור
אלהא ישראל הרי זה דלוי דשניה
משמ לא ראו דכתיב (שם כג) כי לא
יראהו העם וכו' והמקום עלוי (א) דלמחר
וחור ית מלאכה דלאלה הרי זה מתק
שמויה שבה המקום במלאך אלה הכי
מתרגמי וחור ית יקרא דלאלה ישראל:
לנחות

פליג ברישא וה"ה לסיפא הכי השתא התם אידי
לליג ברישא והוא הדין כסיפא הכא דשבת יוחסין
תני איבעית אימא הכא נמי שבת יוחסין מי סברת
משמזש מאי מגודלת גדתא דאמרה היא לא ניחא
ואולא נדיא קמי שיבבותי תני ברבנן על מנת שאני
פסוקים בבית הכנסת הרי זו מקודשת ר' יהודה אומר
גם מדעתיה והתניא ב"ר יהודה אומר המתרגם פסוק
המוסיף עליו הרי זה מחרף ומגדף אלא מאי תרגום
א"ל קריין "אבל אמר לה קרא אנא עד דקרי אורייתא
ל מנת שאני שונה חזקיה אמר הלכות ור' יוחנן אמר
משנה ר' מאיר אומר הלכות ר' יהודה אומר מדרש
מאי

וְאָמַרְי בְּצִבְתּוֹת (ד' עח: ע) דוד גור עליהם: **מגדלים**, גדולה ורואיה פלגי בנבא בנתיבתא גבי שפחה וכיון דפלגי ברשא דאס הטעה לשבח סין לא אינטריך אפלוני דפלגי ברשא שבח ממון וה"ל דפלגי כסופא ומנאל עשיר וסופא דאין לש פסחה ויש לו תריוויי לדשח ממון וה"ל גבי וימנא כח: **דשח וימסין הוא**, ואיכא למימר במערה ר' שמעון נמיה: **וגלם**, חשבה: **לא ניפא לי**, שפחה שפחה חשבה לי דשקלה ביחתייה ותשעמ ממני דברים ומסדר אותם למי שיחיומי ומתן אותי **המתרגם פסוק כלורסו**, שבה לחסר חוספת המתרגם שלנו וומר לא מסקיד דע דינא הר"ו **נאח**, **והמוסין עליו**, שבה לומר הואיל מבזה את המקום משנה את דבריו, ואונקלוס כשהוסיף לא מדעתו (א) **עושים שכל זה תרגום: והני מילי**, דקני בשלמה פסוקים דאמר לה (א) **ספרא וספרי שהן הלכות של [מדרשין] מקראות** (א) **ספר ר' (ק"א):**

הוא מבטיח. דסבר מראה מחוס היא לו לערוך וללכת בשבילה עד אומי מהוס. ואם יחפז ללכת

במהלך השנה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones